

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/79/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208853
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8817208853.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanej: F. E., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. Q. Y. XX/XXX, T. Q. W., o zaplatenie 438,86 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11Csp/355/2017-105 zo dňa 30.01.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol: „I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 400,- EUR spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 400,- EUR od 20.01.2015 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5,- EUR mesačne, ktoré sú splatné vždy do konca toho ktorého mesiaca počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku do úplného uhradenia celej dlžnej sumy pod následkami straty výhody splátok pri omeškaní sa s niektorou zo splátok.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 82 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom I. inštancie v samostatnom uznesení.“

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a) a b), § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1, § 11 ods. 2, § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 až 5, § 54 ods. 1 a 2, § 39, § 544 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2, § 524 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlád SR č. 87/1995 Z.z..

V odôvodnení uviedol, že pôvodný veriteľ, pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná ako klient uzavreli dňa 25.08.2014 zmluvu o poskytnutí pôžičky predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 400 eur. Žalovaná sa zaviazala tento úver splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 11,62 eur (takto je to uvedené v zmluve) mesačne. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 27,41%. RPMN bola od 27,43%. Priemerná RPMN bola 44,06%. Termín konečnej splatnosti bol 08/2019. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky spoločnosti, tieto osobne žalovaným podpísané neboli.

Listom zo dňa 25.01.2015 v spojení s opomienkou zo dňa 26.11.2014 vyplýva, že veriteľ, pôvodný žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť všetkých splátok bez uvedenia konkrétnych ustanovení podľa ktorých tak urobil. Vyzval žalovanú na úhradu celkovej dlžnej sumy v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy.

Počas konania v zmysle uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania. Súd preto na základe podaného návrhu uznesením pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., ktorá sa tak stala aktívne legitimovaná v konaní.

Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 400 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 60 splátkach vo výške 11,62 eur mesačne.

Žalovaná v prospech žalobcu uhradila finančné prostriedky vo výške 0 eur. Taktiež bolo preukázané, že úver bol žalobcom zosplatený, tak ako je to vyššie uvedené.

Ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 27,41%, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 10,72%. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Keďže žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 400 eur a tento je bezúročný, pričom úhrady boli v sume 0 Eur, dlh žalovanej predstavuje 400 eur. V tejto časti považoval súd žalobu za dôvodnú, a preto jej vyhovel. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Namietala, že od žalobcu si nič nepožičala. Zmluvu o pôžičke podpísala 25.08.2014 so spoločnosťou Consumer Finance holding a.s., ktorá nie je v súlade so zákonom, je neplatná. Už v tom čase bola žalovaná starobnou dôchodkyňou s príjmom 146 Eur mesačne. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. jej neustále prostredníctvom SMS ponúkala pôžičku. Pôžičku sprostredkovala VÚB banka, aj keď jej žalovaná vysvetlila svoju finančnú situáciu. Zmluva bola preto podpísaná pri zneužití finančnej tiesne žalovanej. Žalovaná žiadala len o 200 Eur, no bolo jej vysvetlené, že najnižšia pôžička môže byť 400 Eur. Navyše bola nútená založiť si účet vo VÚB banke. Nemala možnosť zmluvu si prečítať. Právny úkon je neplatný pre úžeru, zmluva obsahuje tiež neprijateľnú podmienku, keďže dovoľuje previesť práva zo zmluvy na iného veriteľa bez súhlasu spotrebiteľa. Žalovaná zistila, že žalobca (Intrum Slovakia s.r.o.) by mala byť už 3. Veriteľom jej dlhu bez toho, aby o tejto zmene žalovaná vedela a súhlasila s ňou. Žiada nemajetkovú ujmu, namieta preklúziu dlhu. Žalobca ju neustále obťažuje formou SMS a žiada zaplatiť 816,53 Eur hoci takto súd nerozhodol. Ide vydieranie žalovanej.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je v napadnutej časti potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 ústavy. Odôvodnenie rozhodnutia je tou časťou, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákon stanovuje zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP) tak, aby z neho bola zrejma jeho opodstatnenosť, zákonnosť, spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Je nevyhnutné, aby text odôvodnenia nebol len popisný a formálny, ale aby naopak obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú.

Žalovaná v odvolaní okrem iného namieta postúpenie pohľadávky na žalobcu. Odmietla dlh uhradiť žalobcovi - spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., keďže podľa jej tvrdenia k postúpeniu pohľadávky nedošlo v súlade so zákonom, so žalobcom nie je v zmluvnom vzťahu. K tomuto odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu uznesením zo dňa 16.04.2018 (č.l. 36). Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku však nevyplýva, či sa súd prvej inštancie následne zaoberal skúmaním pasívnej legitímácie žalobcu s poukazom na skutočnosť, že predmetná vec sa týka dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy. V tomto smere sa pri postúpení pohľadávky s účinnosťou od 01.01.2017 uplatňuje osobitná právna úprava obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, stanovujúca podmienky možnosti postúpenia pohľadávky (§ 17 ods. 1), pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodným veriteľom bola spoločnosť Consumer Finance Holding s.r.o., ktorá zanikla dňa 01.01.2018 výmazom z Obchodného registra v dôsledku rozdelenia, pričom jej právnym nástupcom sa stala VÚB banka a.s.. Dlh zo zmluvy bol pôvodným veriteľom postúpený na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. na základe Rámcovej zmluvy o postúpení

pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 19.02.2018. Súdom prvej inštancie nebolo zisťované, či v predmetnom prípade boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Z odôvodnenia rozsudku ani z obsahu spisu nie je zrejmé, či postupník, spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. je držiteľom oprávnenia v zmysle § 20a ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.. Z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť ani to, či súd prvej inštancie posudzoval otázku, či pred postúpením pohľadávky došlo k právne účinnému zosplatneniu dlhu žalovanej. Pokiaľ ide o zosplatnenie dlhu, obsahom spisu nie je doklad preukazujúci doručenie zosplatnenia dlhu žalovanej zo dňa 25.01.2015, súd prvej inštancie neskúmal, či medzi veriteľom a dlžníkom vôbec bola dohodnutá možnosť predčasného zosplatnenia dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka), a ak áno, či k zosplatneniu dlhu veriteľ pristúpil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by úkonu zosplatnenia dlhu veriteľom nebolo možné priznať právne účinky predpokladané zákonom, uvedené má vplyv na posúdenie platnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Žalobkyňa poukazovala na skutočnosť, že so spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. nie je v záväzkovo-právnom vzťahu, a to už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie (podanie žalovanej doručené súdu dňa 04.07.2018). Súd prvej inštancie sa s týmto argumentom nevyrovnal spôsobom, aký predpokladá ust. § 220 ods. 2 CSP.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, čo je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (čl. 46 Ústavy SR, čl. 45 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv). Tým odňal stranám sporu právo konať pred súdom a zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby v rozsahu zodpovedajúcej zrušeniu rozsudku, skúmať pasívnu legitímáciu žalobcu vo vyššie naznačených intenciách a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám stanoveným v ust. § 220 ods. 2 CSP. Rozhodne tiež o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

5. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.